

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 12

T R E Ś Ć

DZIAŁ URZĘDOWY

	Str.
Poz. 87. Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 31 lipca 1947 roku w sprawie przymusowych okręgów kominiarskich oraz taryfy maksymalnej opłat kominiarskich	125
Poz. 88. Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 31 lipca 1947 roku o obowiązkach okręgowych mistrzów kominiarskich na terenie Województwa Gdańskiego	127
Poz. 89. Zarządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 11 lipca 1947 r. w sprawie przeprowadzenia urzędowego uznania ogierów na terenie powiatów Województwa Gdańskiego (Nr Rol. PRZ. IV—5 (2) 1772).	130
Poz. 90. Zarządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 28 lipca 1947 r. w sprawie likwidacji Delegatury b. Pow. Urzędu Ziemskiego Gdańskiego w Nowym Dworze i włączenia jej agend do zakresu działania Referatu R. i R. R. Starostwa Powiatowego Gdańskiego (Nr D. O. A. I — Org. 4a/4).	131

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Ogłoszenie Gdańskiego Wojewódzkiego Związku Samorządowego Wydziału Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 12 lipca 1947 r. w sprawie opłat w Wojewódzkich Zakładach Opieki Społecznej w Wejherowie	131
Ogłoszenie Sądu Grodzkiego w Pucku z dnia 18 czerwca 1947 r. w sprawie rejestru małżeńskich praw majątkowych	132
Komunikat Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego z dnia 9 sierpnia 1947 r. o przeniesieniu siedziby Wydziału Motoryzacji U. W. G. z Sopotu do Gdańska	132
Zagubione i skradzione dokumenty.	132

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 87.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 31 lipca 1947 roku

w sprawie przymusowych okręgów kominiarskich, oraz taryfy maksymalnej opłat kominiarskich

Na podstawie art. 41, 41 a, 43, 132, 142 ust. 3 i 144 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. Ust. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 463), oraz na mocy Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 12 października 1934 r. w sprawie prowadzenia

przemysłu kominiarskiego (Dz. Ust. R. P. Nr 92, poz. 832), po wysłuchaniu opinii Izby Rzemieśniczej Wojewódzkiego Cechu Kominiarzy w Gdańsku, oraz Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast ustanawiam następującą taryfę maksymalną opłat kominiarskich i podział na okręgi kominiarskie terenu Województwa Gdańskiego:

§ 1.

Lp.	Rodzaj czynności kominiarskich	W miastach wydzielonych	W pozostałych miastach i miejscowościach
1.	Za wyczyszczenie przewodu kominowego (dymowego) o przekroju 14 × 14 cm budynku parterowego Każdej dalsze kondygnacji	zł 8 zł 3	zł 9 zł 4
2.	Za wyczyszczenie przewodu kominowego (dymowego) o przekroju 27 × 27 cm. budynku parterowego Każdej dalszej kondygnacji	zł 9 zł 4	zł 10 zł 5
3.	Za wyczyszczenie przewodu kominowego (dymowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm do 45 × 45 cm przewód kominowy rozszerzony budynku parterowego. Każdej dalszej kondygnacji	zł 10 zł 5	zł 11 zł 6
4.	Za wyczyszczenie przewodu kominowego pnącego (włazowego) w przekroju 50 × 50 cm., budynku parterowego. Każdej dalszej kondygnacji	zł 25 zł 15	zł 30 zł 20
5.	Za wyczyszczenie komina staroświeckiego	zł 20	zł 25

Lp.	Rodzaj czynności kominiarskich	W miastach wydzielonych	W pozostałych miastach i miejscowościach
6.	Za wyczyszczenie i zbadanie przewodu kominowego centralnego ogrzewania budynku parterowego. Każdej dalszej kondygnacji	zł 12 zł 6	zł 13 zł 7
7.	Za wyczyszczenie kanału lub rury pobocznej, dochodzącej do wymienionych przewodów kominowych o przekroju 14 × 14 cm do długości jednego metra. Za każdy dalszy metr	zł 6 zł 3	zł 6 zł 3
8.	Za wyczyszczenie kanału dymowego o przekroju 27 × 27 cm długości do jednego metra Za każdy dalszy metr	zł 8 zł 4	zł 8 zł 4
9.	Za wyczyszczenie kanału włazowego długości do jednego metra Za każdy dalszy metr	zł 30 zł 20	zł 30 zł 20
10.	Kominy wolno stojące oblicza się na metraż w stosunku do przekroju i kondygnacji normalnych opłat		
11.	Kominy wolno stojące większych instalacji paleniskowych: fabryk, gorzelni itp., oraz wszystkie kominy paleniskowe kotłów parowych i kanałów podlegają wynagrodzeniu umownemu		
12.	Za wypalenie przewodu kominowego za każdą godzinę i każdego pracownika.	zł 45	zł 45
13.	Za wyczyszczenie i zbadanie przewodu kominowego, lub kanału jak w punkcie 1—4 i 7—10, służącym celom przemysłowym płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
14.	Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7-mą rano lub po 17-tej płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
15.	Za zbadanie przewodów kominowych nowo budowanych budynków, lub przebudowanych, zapłatę reguluje umowa.		
16.	Za jednorazowe czyszczenie paleniska kuchennego: a) małe bez piecyka b) małe z jednym piecykiem c) większe z jednym piecykiem d) większe z dwoma piecykami	zł 15 zł 25 zł 40 zł 100	
17.	Za jednorazowe czyszczenie kotła kuchennego: a) mniejszego rozmiaru kotła kuchennego b) większego rozmiaru kotła kuchennego	zł 25 zł 40	
18.	Za jednorazowe czyszczenie kotła centr. ogrzew. a) małe piętrowe kotła centr. ogrzew. b) małe jednorodzinne kotła centr. ogrzew. c) większe służące wielu mieszkańcom	zł 50 zł 250 zł 350	
19.	Za jednorazowe czyszczenie kanałów pieca piekarskiego: mały piec duży piec	od zł 150 do zł 500	

§ 2.

1. Za kondygnację uważane jest piętro bez względu na metraż przewodów.
2. Pod wyrazem wyczyszczenia, rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.
3. Za służące celom przemysłowym uważa się przewody kominowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, np. piekarni, masarni, kuźni, stolarsni itp., oraz zakładów posiadających większe paleniska np. hoteli, kawiarni, restauracji, pensjonatów, kuchni ludowych, koszar, szpitali, więzień, łaźni koszarowych, więziennych i szpitalnych, stółówek, pralni, stolarsni, ogrodnictw itp.
4. Przy obliczeniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1. poddasze liczy się jako kondygnacja gdy znajdują się w nim paleniska, albo gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu kominowego wynosi trzy metry; piwnice liczy się jako kondygnację gdy przewody kominowe tam sięgają.
5. Opłat za czynności kominiarskie wolno żądać tylko od właściciela domu, jego zastępcy, lub dzier-

zawcy nieruchomości (w stosunku do budynków ponemieckich, niewydzierżawionych, rolę właściciela odgrywa właściwy Zarząd Nieruchomości), a w żadnym wypadku nie dotyczy to lokatora. Należność pobiera okręgowy mistrz kominiarski, lub upoważniona przez niego osoba.

6. Opłaty za czynności kominiarskie winny być na podstawie kwitu (rachunku) zapisane w księgach kominiarskich. Dowodem uiszczenia opłat będzie kwit (rachunek), wystawiony przez okręgowego mistrza kominiarskiego, lub jego zastępcę. Na żądanie strony będzie wydawany szczegółowy rachunek z wyliczeniem rodzaju i czasu pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych ewent. kanałów lub rur pobocznych, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacji), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.
7. Opłaty za czynności kominiarskie w budynkach prywatnych lub wydzierżawionych uiszcza właściciel, dzierżawca lub administrator, a w budynkach ponemieckich niewydzierżawionych, Administracja Nieruchomości Miejskich, lub Okręgowy Urząd Likwidacyjny.

§ 3.

1. Ustanawia się przymus oczyszczenia raz na miesiąc przewodów kominowych (dymowych) kanałów i pobocznych rur, bez względu na porę roku.
2. W stosunku do przemysłowych kominów, kanałów i urządzeń paleniskowych ustanawia się przymus oczyszczenia w takim odstępie czasu, aby nie zaistniało niebezpieczeństwo pożaru (najmniej jednak dwa razy na miesiąc).
3. Za dopilnowanie czynności i terminów objętych p. p. 1 i 2 jest odpowiedzialny okręgowy mistrz kominarski.
4. Za prace kominarskie nie objęte rozporządzeniem niniejszym pobierane będzie wynagrodzenie umowne.
5. W razie zalegania z opłatą mogą być doliczone odsetki za zwłokę w stosunku 5% miesięcznie od zaległej należności.
6. Spory w sprawach uiszczenia opłat rozstrzyga Władza Przemysłowa I-szej Instancji po porozumieniu z Cechem Kominarzy.
7. Właściciele domów, oraz lokatorzy, obowiązani są udostępnić kominarzowi dojsię na dach, do kominów, na strych, do piwnic gdzie wymaga tego przeprowadzenie oczyszczenia, lub badania kominów, urządzeń paleniskowych itp.
8. Od budynków państwowych, użytkowanych przez urzędy państwowe pobiera się opłaty ulgowe w wysokości 70% taryfy cennikowej.
9. W miastach przed wymiataniem, kominarz jest obowiązany zawiadomić o tym właściciela domu i lokatorów.
10. O ile z kominów, kanałów i rur pobocznych nie można usunąć sadzy spieczonej (żużla) przez zwykłe wymiatanie, okręgowy mistrz kominarski winien przeprowadzić oczyszczenie przez wypalenie sadzy.
11. Potrzebny do wypalania materiał mają dostarczyć właściciele domów — (administratorowie, dzierżawcy, zarządcy). Wypalać wolno tylko w obecności straży pożarnej, zawiadomionej przez mistrza kominarskiego na dwadzieścia cztery godziny przed wypalaniem.
12. Koszty czyszczenia kominów i palenisk przem. obciążają właścicieli przedsiębiorstw i tylko od nich okręgowy mistrz kominarski może żądać zapłaty.

§ 4.

Ustanawia się 69 okręgów kominarskich na terenie Województwa Gdańskiego, a mianowicie:

Gdańsk — miasto	okręgów 9
Gdańsk — powiat	" 6
Gdynia	" 7
Sopot	" 2
Powiat Morski	" 7
Kartuzy powiat i miasto	" 4
Tczew — miasto	" 3
Tczew — powiat	" 4
Starogard — miasto	" 2
Starogard — powiat	" 6
Malbork powiat i miasto	" 2
Sztum powiat i miasto	" 2
Kwidzyn powiat i miasto	" 3
Elbląg powiat i miasto	" 5
Kościerzyna — miasto	" 2
Kościerzyna — powiat	" 2
Lębork — miasto	" 2
Lębork — powiat	" 1

§ 5.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani na mocy art. 126, Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), przy zastosowaniu dekrety z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywni, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. Ust. R. P. Nr. 56, poz. 312) — karą grzywny do 10.000 zł i aresztu do 14 dni.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim. Jednocześnie traci swą moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 22 sierpnia 1946 r. o ustaleniu przymusowych okręgów kominarskich oraz taryfy maksymalnej opłat kominarskich (Gdański Dziennik Wojewódzki z dn. 10. 10. 1946 r. Nr. 8, poz. 83), wraz z rozporządzeniami uzupełniającymi.

W O J E W O D A
(—) mgr. A. Gadomski

Wicewojewoda

Poz. 88.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 31 lipca 1947 roku

o obowiązkach Okręgowych Mistrzów Kominarskich na terenie Województwa Gdańskiego

Na podstawie art. art. 41, 41 a, 132, 142 ust. 3 i 144 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. Ust. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 463), oraz na mocy Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu wydane go w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 12.10.1934 w sprawie prowadzenia przemysłu kominarskiego (Dz. Ust. R. P. Nr 92, poz. 832) po uzgodnieniu z Cechem Kominarzy i Izbą Rzemieślniczą w Gdańsku, zarządzam co następuje:

§ 1.

Teren Województwa Gdańskiego dzieli się na 69 okręgów kominarskich a mianowicie:

Gdańsk — miasto	okręgów 9
Gdańsk — powiat	" 6
Gdynia	" 7
Sopot	" 2
Powiat Morski powiat i miasto	" 7
Kartuzy — powiat i miasto	" 4
Tczew — miasto	" 3
Tczew — powiat	" 4
Starogard — miasto	" 2
Starogard — powiat	" 6
Malbork — powiat i miasto	" 2
Sztum — powiat i miasto	" 2
Kwidzyn — powiat i miasto	" 3

Elbląg — powiat i miasto	okręgów 5
Kościerzyna — miasto	" 2
Kościerzyna — powiat	" 2
Lębork — miasto	" 2
Lębork — powiat	" 1

Na czele okręgu kominarskiego, stoi jako koncesjonariusz Okręgowy mistrz kominarski.

§ 2.

Okręgowy mistrz kominarski jest powoływany przez władzę przemysłową I-szej instancji na wniosek cechu kominarzy, po zasięgnięciu opinii Izby Rzemieślniczej.

§ 3.

Okręgowym mistrzem kominarskim może być obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, który ukończył 21 rok życia, włada językiem polskim w mowie i piśmie, oraz uprawniony jest do używania w rzemiośle tytułu mistrza kominarskiego.

§ 4.

W razie opróżnienia się okręgu kominarskiego, władza przemysłowa I-szej instancji, zawiadomi o tym Cech Kominarzy, podając mu kandydatów z listy prowadzonej przez siebie i wzywa do zakwalifikowania kandydata przez Cech.

Przy zbiegu kilku kandydatów, o wyznaczeniu Okręgowego Mistrza Kominarskiego decydują kuali-

fikacje zawodowe, a w szczególności ilość lat pracy w kominiarstwie.

§ 5.

Przydzielenie większej ilości okręgów kominiarskich jednemu mistrzowi jest niedopuszczalne. Władza przemysłowa I-szej instancji prowadzi wykaz osób ubiegających się o koncesję na wolne okręgi kominiarskie.

§ 6.

Kominiarz, który dwukrotnie odmówił objęcia proponowanego mu okręgu kominiarskiego, może być skreślony z listy kandydatów na stanowiska Okręgowych Mistrzów Kominiarskich.

§ 7.

W razie wykrycia, że kandydat odmawia przyjęcia okręgu kominiarskiego, na miejsce innego kandydata, na skutek pobranego, lub przyrzeczonego wynagrodzenia, należy obu skreślić z listy kandydatów na stanowiska okręgowych mistrzów kominiarskich.

§ 8.

Władza przemysłowa I-szej instancji wydaje wyznaczonemu mistrzowi kominiarskiemu imienną koncesję na okręg kominiarski z podaniem granic okręgu i wskazaniem praw i obowiązków okręgowego mistrza kominiarskiego.

§ 9.

Samowolne opuszczenie stanowiska przez okręgowego mistrza kominiarskiego, pociąga natychmiastowe zawieszenie go w czynnościach, a w dalszej konsekwencji pozbawienie go koncesji.

§ 10.

Okręgowy mistrz kominiarski musi zamieszkiwać w swoim okręgu kominiarskim. W gminach miejskich, podzielonych na kilka okręgów kominiarskich, władza przemysłowa I-szej instancji może zezwolić mistrzowi kominiarskiemu na posiadanie siedziby przemysłowej i poza tym okręgiem, lecz w granicach miasta.

§ 11.

Władze przemysłowe pierwszej instancji winny urzędowo podać do wiadomości o ustanowieniu zastępstwa, lub zwolnieniu okręgowego kominiarza.

§ 12.

Uprawianie rzemiosła kominiarskiego poza obrębem swego okręgu jest niedopuszczalne.

§ 13.

Wykonywanie innych ubocznych rzemiosł okręgowemu kominiarzowi jest wzbronione. Dozwolone jest tylko czyszczenie palenisk wszelkiego rodzaju i przewodów spalinowych w myśl taryfy kominiarskiej, zatwierdzonej przez Ob. Wojewodę Gdańskiego.

§ 14.

Zastępstwo kominiarza okręgowego jest dopuszczalne tylko za zgodą władzy przemysłowej pierwszej instancji.

§ 15.

Okręgowy mistrz kominiarski winien wykonywać roboty osobiście lub stale czuwać nad ich wykonaniem. Odpowiedzialnym on jest za przepisowe wykonanie robót kominiarskich.

§ 16.

Okręgowemu mistrzowi kominiarskiemu nie wolno zatrudniać więcej jak 2 czeladników, nie licząc zastępcy.

§ 17.

Władza przemysłowa I instancji może żądać od kominiarza okręgowego przyjęcia lub zwolnienia sił pomocniczych.

§ 18.

Uczniowie powinni czyścić kominy nie samodzielnie, lecz w obecności mistrza lub czeladnika.

§ 19.

Uczniom, zastępcom i czeladnikom nie wolno pobierać wynagrodzenia za wykonane roboty kominiarskie.

§ 20.

Wynagrodzenie za wykonane prace kominiarskie należy żądać tylko od właściciela lub zarządcy domu. W żadnym wypadku od lokatora.

§ 21.

Okręgowy mistrz kominiarski jak i jego personel winien wobec właściciela domu jak i jego mieszkańców zachować należyta uprzejmość.

§ 22.

Okręgowy mistrz kominiarski obowiązany jest prowadzić książkę kominiarską dla swojego okręgu w-g wzoru podanego na str. 167 — Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 10.10.46 r. Nr 8. Zapisy w języku polskim winny być dokonane w dniu przeprowadzania prac. Książkę należy prowadzić starannie, unikając poprawek. W razie konieczności poprawiać czerwonym atramentem.

§ 23.

Pokwitowanie ściąganych opłat za roboty kominiarskie musi być wystawione na kwitariuszu, mającym swój numer kolejny. Poszczególne kartki kwitariusza muszą być również kolejno numerowane. Na kwicie musi być wyszczególniony czytelnie okres czasu, w którym uskuteczono opłaty, oraz numer okręgu kominiarskiego. Grzbiety kwitariuszy z odpisami wystawionych rachunków muszą być przechowywane przez kominiarza okręgowego przez lat pięć.

§ 24.

Kwitowanie pobranych opłat na luźnych kartkach jest niedopuszczalne.

§ 25.

Cech kominiarski jest zobowiązany wydrukować i zaopatrzyć okręgowych mistrzów kominiarskich w odpowiednie bloczki—kwitariusze, przy czym format ich musi być jednolity na terenie całego województwa.

§ 26.

W kwitariuszu musi być wyszczególnione: adres domu, data, ile przewodów dymowych wyczyszczono, na jakiej kondygnacji, oraz należność w złotych polskich w-g taryfy obowiązującej.

§ 27.

Książkę kominiarską zakłada się na jeden rok. Przy końcu roku kalendarzowego Cech Kominiarzy zobowiązany jest przedstawić ją władzy przemysłowej I instancji do kontroli.

§ 28.

Władza przemysłowa ma prawo zażądać w każdej chwili przedłożenia książek. Po zamknięciu księgi, okręgowy mistrz kominiarski obowiązany jest przechowywać książki przez lat pięć.

§ 29.

Okręgowi mistrzowie kominiarscy mają w lutym każdego roku przedłożyć książki kominiarskie władzom przemysłowym I instancji do kontroli, ta bada je i przedkłada sprawozdanie o wyniku badań w maju władzy przemysłowej II-ej instancji.

§ 30.

Władza przemysłowa I-ej instancji ma prawo badania podziału na okręgi kominiarskie, oraz ich obsady personalnej.

§ 31.

Zmiany projektowane w podziale okręgów kominiarskich przez władze przemysłowe I-ej instancji muszą być zatwierdzone przez władzę przemysłową II-ej instancji.

§ 32.

W razie zmiany obwodu kominiarskiego, okręgowemu mistrzowi kominiarskiemu nie przysługuje prawo sprzeciwu, względnie żądania odszkodowania.

§ 33.

Mistrzowie kominiarscy obowiązani są dopilnować czyszczenia przewodów dymowych (kominowych). W domach mieszkalnych należy czyścić raz w miesiącu a w zakładach przemysłowych przynajmniej dwa razy w miesiącu bez względu na porę roku.

§ 34.

Kontrolę techniczną wykonanych prac kominarskich, przeprowadza Okręgowy Inspektor pożarnictwa względnie przez niego wydelegowany zastępca—wspólnie z okręgowym mistrzem kominarskim. Na jego zlecenie może być wydane rozporządzenie częstszego czyszczenia przewodów dymowych (kominowych). W tych wypadkach, kiedy kominy są szczególnie często używane, np. w przedsiębiorstwach przemysłowych, hotelach, restauracjach, masarniach, piecach piekarskich, centralnego ogrzewania itp., lub też o ile kominy z powodu wadliwej konstrukcji są szczególnie narażone na niebezpieczeństwo ognia.

§ 35.

Kominy przeznaczone do wywiewu odlocin z palenisk gazowych, muszą być zbadane przez właściwego okręgowego mistrza kominarskiego. Odnośnie swobodnego przekroju poprzecznego danego kominu, ma on uznać, czy kominy te mają być czyszczone częściej, niż raz w miesiącu.

§ 36.

Kominarz Okręgowy ma zwrócić uwagę właścicielowi domu lub jego zastępcy na braki kominu, lub innych urządzeń paleniskowych, lub dymowych. Braki należy odnotować w książce kominarskiej. Skoro braków w terminie nie usunięto, należy o tym donieść władzy przemysłowej I instancji.

§ 37.

Kominy osobno stojące, większych instalacji paleniskowych, fabryk, gorzelni itp., oraz wszystkie kominy paleniskowe kotłów parowych i kanałów, podlegają przymusowemu czyszczeniu raz w roku przez okręgowego mistrza kominarskiego.

§ 38.

Przy czyszczeniu kominów w budynkach, dolne otwory winny być dokładnie zamknięte. Wybrana sadza ma być wyniesiona na podwórko i złożona w odpowiednich naczyniach, lub w razie braku naczyń w wykopanych na ten cel dołach.

§ 39.

Kominy, których nie można wyczyścić zwykłym sposobem, powinny być wypalane w obecności straży pożarnej. Wypalanie takie może nastąpić po uprzednim zezwoleniu właściwej władzy pożarnej, która powinna określić warunki wypalania sadzy.

§ 40.

Przed przystąpieniem do wypalania winien okręgowy kominarz dokładnie zbadać komin i podczas wypalania winien zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a szczególnie na wyrzucanie iskier. Winien mieć przygotowaną wodę i glinę wyrobioną. Potrzebny do wypalania materiał mają dostarczyć właściciele domów lub ich odpowiedzialni zastępcy. We wsiach właściciele domów lub ich zastępcy, muszą dostarczyć na żądanie okręgowego kominarza potrzebnych drabinek. Na dachach krytych słomą winny być umocowane na stałe odpowiednie drabinki.

§ 41.

W razie niedopuszczenia okręgowego mistrza kominarskiego do wypalania, lub oczyszczenia kominów, władza przemysłowa I-szej instancji ma prawo zażądać wypalania i wyczyszczenia kominów na koszt właściciela. Wypalanie kominów może nastąpić tylko w obecności straży pożarnej.

§ 42.

Kwestie sporne między właścicielem domu a okręgowym kominarzem rozstrzyga władza przemysłowa I-szej instancji.

Kominarz winien każdorazowo przed rozpoczęciem wycieru kominów zawiadomić o tym mieszkańców domu na 24 godziny przed rozpoczęciem pracy. Jeżeli należy zapowiedziany wycier kominów nie może się odbyć z winy właściciela domu lub jego zastępcy, kominarz obowiązany jest zostawić zawiadomienie na piśmie za pokwitowaniem, określając dokładnie czas i datę mającego się odbyć wycieru kominów. Każdy właściciel lub mieszkaniec domu obowiązany jest pokwitować zawiadomienie.

§ 43.

W czasie czyszczenia, zarówno właściciel, jak i jego odpowiedzialny zastępca i mieszkańcy domu, winni, są umożliwić kominarzowi dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach, mieszkaniach, jeżeli to jest niezbędne dla wykonania czynności kominarskich.

§ 44.

Każda przeróbka przy kominach i paleniskach musi być zgłoszona do okręgowego mistrza kominarskiego i może być skuteczniejsza wyłącznie za jego pisemną zgodą.

§ 45.

Najpóźniej w terminie odbioru budowli w surowym stanie, tak nowych jak i przebudowanych, właściciel budowli winien zasięgnąć opinii okręgowego mistrza kominarskiego, oraz przedłożyć właściwej władzy budowlanej zaświadczenie stwierdzające, że wszelkie przewody kominowe są w należytym porządku.

§ 46.

Drzewo, słoma, siano, pakuły i inne łatwopalne przedmioty winny być od kominów oddalone przynajmniej o jeden metr, ażeby rozgrzanie się ich i zapalenie było wykluczone.

§ 47.

Bezpośredni dozór nad czynnościami okręgowego mistrza kominarskiego przysługuje władzy przemysłowej I-ej instancji. Jeżeli mistrz kominarski nie spełnia swych obowiązków, to pominawszy odebranie koncesji winny władze przemysłowej I-ej instancji udzielić ostrzeżenia, nagany, lub w wyjątkowych wypadkach kary pieniężnej do wysokości — 30.000 zł. Sumy uzyskane z kar zostaną przebrane na konto odbudowy m. Gdańska.

§ 48.

Koncesje na okręg kominarski należy odebrać skoro:

- 1) koncesjonariusz zostanie skazany prawomocnym wyrokiem wydanym za przestępstwo z chęci zysku, lub przeciw moralności publicznej, albo za zbrodnię.
- 2) zostanie wykazana nielegalność dowodów na podstawie których koncesja została wydana.
- 3) okręgowy mistrz kominarski naruszył obowiązki służbowe, lub nie spełnia zarządzeń władzy przemysłowej.
- 4) nadużył zaufania cechu, ściągając jakiekolwiek niedozwolone opłaty kominarskie,
- 5) ustanowiony został nowy podział na okręgi.

§ 49.

Okręgowi mistrzowie kominarscy, którym na mocy § 48 pp. 2, 3 i 4, niniejszych przepisów cofnięta została koncesja mogą po upływie trzech lat od dnia cofnięcia koncesji ubiegać się o przydział Okręgu kominarskiego. Termin powyższy nie dotyczy wypadku z p. 5.

§ 50.

Taryfę kominarską ustanawia władza przemysłowa II-ej instancji na wniosek Cechu Kominarzy i po uzgodnieniu z Izłą Rzemieślniczą.

§ 51.

Okręgowy Mistrz Kominarski obowiązany jest ściśle stosować się do regulaminu, wydanego dla kominarzy.

§ 52.

Okręgowy Mistrz Kominarski jest osobiście odpowiedzialny za wypełnienie niniejszych przepisów przez swoich czeladników i uczniów.

§ 53.

W wypadku objęcia okręgu kominarskiego przez osobę prawną — przepisy niniejszego regulaminu dotyczą jej również w całej rozciągłości.

§ 54.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu Rozporządzeniu będą karane na podstawie art. 39 § 1—2 prawa o wykroczeniach (Rozp. Prezydenta R. P. z dn. 17. 7. 1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 572), ze zmianami

wprowadzonymi dekretem z dnia 16.11. 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) kara aresztu do 2 miesięcy lub grzywny do 20.000 zł.

§ 55.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim. Jedno-

ześnie traci swą moc obowiązującą Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 22 sierpnia 1946 r. o obowiązkach okręgowych mistrzów kominiarskich (G. D. W. z dnia 10 października 1946 r. Nr 8, poz. 83).

WOJEWODA

w-z (—) Mgr A. Gadomski

Wicewojewoda

Poz. 89.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 11 lipca 1947 roku

w sprawie przeprowadzenia urzędowego uznania ogierów na terenie powiatów Województwa Gdańskiego
(Nr Rol. P. R. Z. IV — 5 (2) 1772)

Zgodnie z ustawą z dnia 13.III. 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 284) znówelizowaną obwieszczeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16.V.1946 r. (Dz. U. R. P. z dnia

6.VI. 1946 r. Nr 23, poz. 154), zarządzam przeprowadzenie urzędowego uznania ogierów na terenie powiatów Województwa Gdańskiego w następujących miejscowościach i terminach:

Powiat	Dzień	Godz.	Miejscowość	Miejsce przeglądu	Ogierzy mają być doprowadzone z gminy
TCZEW	17. IX.	10	Tczew	Straż pożarna	Tczew miasto, Tczew gmina, Godziszewo, Subkowy
	18. IX.	10	Gniew	Plac targowy	Gniew miasto, Gniew gmina, Opalenie Morzeszczyn, Pelplin miasto, Pelplin gmina, Walichnowy
STAROGARD	19. IX.	10	Starogard	Plac targowy	Starogard miasto, Starogard gmina, Bobowo
	20. IX.	10	Lubichowo	Plac targowy	Lubichowo, Skórcz miasto, Skórcz wieś, Leśna Jania, Osiek, Osieczna, Piece, Zblewo
KOŚCIERZYNA	22. IX.	11	Kościerzyna	Bekoniarnia	Kościerzyna miasto, Kościerzyna gmina, Lipusz, Dziemiany, Nowa Karczma
	23. IX.	11	Liniewo	Urząd Gminny	Liniewo, Stara Kiszewa, Pogódki, Skarszewy miasto, Skarszewy gmina
KARTUZY	24. IX.	12	Klukowa Huta	Plac Szkolny	Stężycza, Parchowo, Sulęcyno, Sierakowice Kamienica Szlachecka
	25. IX.	10	Kartuzy	Plac targowy	Kartuzy miasto, Kartuzy gmina, Chmielno, Sianowo, Przodkowo, Bandno, Żukowo, Goręczyno
WEJHEROWO	27. IX.	10	Wejherowo	Plac targowy	Wejherowo miasto, Wejherowo gmina, Luzino, Strzepcz, Szemud, Chwaszczyno, Rumia, Kosakowo
	29. IX.	11	Starzyno	Urząd Gminny	Puck miasto, Puck gmina, Strzelno, Krokowo, Hel, Wierzchucino
ŁĘBORK	30. IX.	11	Łębork	Plac Wolności	Łębork miasto, Łębork gmina, Cewice, Rozłazin, Łęczyce, Łabeń, Nowa Wieś
	1. X.	11	Kurów	Urząd Gminny	Gniewino, Choczewo Więck, Łeba
GDAŃSK	3. X.	9	Pruszcz Gd.	Plac targowy	Pruszcz miasto, Pruszcz wieś, Łostowice, Miła Góra, Suchy Dąb, Pszczółki, Łęgowo
	4. X.	12	Mierzeszczyn	Urząd Gminny	Mierzeszczyn, Wielkie Trąbki, Przywidz, Kalbudy
	6. X.	11	Nytych	Urząd Gminny	Nytych miasto, Nytych gmina, Myszkowo, Kałdowo, Mątwy Wielkie, Lichnowy
	7. X.	10	Nowy Dwór	Urząd Gminny	Nowy Dwór miasto, Nowy Dwór gmina, Ludków, Szymbork, Drewnica, Ścieżki, Obozy, Panna
ELBLĄG	9. X.	10	Elbląg	Plac targowy	Elbląg miasto, Elbląg gmina, Bierutowo, Jadłowo, Batorowo
	10. X.	9	Świteż	Urząd Gminny	Świteż, Łęcie, Jurandowo
MALBORK	11. X.	10	Stare Pole	Urząd Gminny	Malbork miasto, Malbork gmina, Stare Pole, Grunowo, Żurawiec, Duninowo

Powiat	Dzień	Godz.	Miejscowość	Miejsce przeglądu	Ogierzy mają być doprowadzone z gminy
SZTUM	13. X.	9	Sztum	Plac targowy	Sztum miasto, Sztum gmina, Stary Targ, Mikołajki, Straszewo, Szropy, Gościszewo
	14. X.	10	Dzierżgoń	Urząd Gminny	Dzierżgoń miasto, Dzierżgoń gmina, Świetliki
KWIDZYN	15. X.	10	Kwidzyn	Rzeźnia	Kwidzyn miasto, Kwidzyn wieś, Marcza, Kórzeniowo, Tychnowy, Ryjewo, Sadlinki, Brzegi, Grabowo, Gardeja, Wandowo, Rakowo, Czarne, Brukowa
m. GDAŃSK	16. X.	9	Gdańsk	Plac targowy dla bydła — Orunia	Gdańsk miasto, Oliwa, Siedlice, Orunia, Nowy Port, Wrzeszcz, Sianki, Jelitkowo, Brzeźno i z powiatu Gdańsk Wiślinki i Śpiewowo
m. Sopot	17. X.	8	Sopot	Lecznica Zwierząt	Z obwodu miasta Sopotu, miasto Sopot
m. GDYNIA	17. X.	14	Gdynia	Plac przy ul. Abrahama	Grabówek, Leszczynki, Orłowo Morskie, Cisowo, Dęptowo, Witomino, Obłuże, St. Kolonia Obłuże, Oksywie, Mały Kack, Gdynia, Chylonia.

1. Na spędy należy doprowadzić wszystkie ogierzy dwuletnie i starsze oraz w poprzednich latach uznane.
2. Doprowadzający ogiera przed komisję kwalifikacyjną winni zabrać z sobą dokumenty, dotyczące konia.
3. Ogierzy należy doprowadzić przed komisję wyczyszczone, z dobrze utrzymanymi kopytami.
4. Za świadectwa uznania będą pobierane opłaty na spędzie w wysokości 1000 zł.
5. Ogierzy niedoprowadzone i nieuznane przez komisję kwalifikacyjną (art. 6 pkt. 1 i 2) a niewytrzebione w terminie trzymiesięcznym od daty nieuznania będą przez Pow. Starostwa (Referat

6. Rol. i Ref. Rolnych) oddane przymusowemu wytrzebieniu na koszt właściciela, niezależnie od pociągnięcia właściciela do odpowiedzialności.
- Grzywną do 3000 zł karany będzie: (art. 9)
 - a) kto pokrywa klacz ogierem nieuznanym,
 - b) kto dopuszcza do powstania warunków przy których jest możliwe pokrycie klaczy ogierem nieuznanym,
 - c) kto nie zgłasza zarządowi gminy ogiera lub zaniedba doprowadzenia go przed komisję kwalifikacyjną.

WOJEWODA

w-z (—) Dr B. Podhorski-Piotrowski
Wicewojewoda

Poz. 90.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 28 lipca 1947 r.

w sprawie likwidacji Delegatury b. Pow. Urzędu Ziemskiego Gdańskiego w Nowym Dworze i włączenia jej agend do zakresu działania Referatu R. i R. R. Starostwa Powiatowego Gdańskiego (Nr D. O. A. I — Org. 4a/4)

Na podstawie art. 69 ust. 2 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 19.1.1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555/36) oraz § 8 rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464), zarządzam, co następuje:

1) Utworzoną z dniem 1 czerwca 1945 r. przez b. Wojewódzki Urząd Ziemski Gdański Delegaturę b. Gdańskiego Powiatowego Urzędu Ziemskiego z siedzibą w Nowym Dworze znoszę z dniem 1 sierpnia 1947 r.

Agendy Delegatury włączam do zakresu działania Referatu R. i R. R. Starostwa Powiatowego w Gdańsku.

2) Akta, inwentarz i personel Delegatury przejmie niezwłocznie Starostwo Powiatowe Gdańskie (Referat Roln. i Ref. Rolnych).

3) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1947 r.

WOJEWODA

(—) inż. St. Zralek

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

GDAŃSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO ZWIĄZKU SAMORZĄDOWEGO WYDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO W GDAŃSKU

z dnia 12 lipca 1947 r.

Gdański Wojewódzki Związek Samorządowy — Wydział Wojewódzki w Gdańsku podaje do wiadomości, że uchwałą plenarnego posiedzenia Gdańskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 24 czerwca 1947 r. zostały wprowadzone w Wojewódzkich Zakładach Opieki Społecznej w Wejherowie z dniem 1 lipca 1947 następujące opłaty dzienne za wychowanie i utrzymanie:

1. za wychowanków na wychowaniu zapobiegawczym zł 180.—
2. za wychowanków głuchoniemych — samoplacących zł 180.—

3. za wychowanków głuchoniemych — gminnoubogich zł 180.—

4. za uczniów dochodzących do szkoły głuchoniemych — miesięcznie zł 300.—

Taryfę opłat obowiązującą do dnia 30 czerwca 1947 r. unieważnia się.

Gdański Wojew. Związek Samorząd.
Przewodn. Wydziału Wojewódzk.

w-z (—) Dr B. Podhorski-Piotrowski
Wicewojewoda

OGŁOSZENIE

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr 2 wpisano dnia 19 czerwca 1947 co następuje: Paweł i Helena urodzona Schulz, małżonkowie Pionke w Rekowie.

Umową notarialną z dnia 24 stycznia 1946 r. zawarli ogólną wspólność majątkową małżeńską z wyłączeniem dalszego jej trwania w razie śmierci jednego z małżonków.

Puck, dnia 18 czerwca 1947 r.

Sąd Grodzki

KOMUNIKAT

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO GDAŃSKIEGO

z dnia 9 sierpnia 1947 r.

Urząd Wojewódzki Gdański — Wydział Motoryzacji został przeniesiony z Sopotu do Gdańska do gmachu Urzędu Wojew. Gdańskiego, Okopowa 5 — parter.

Za WOJEWODĘ

(—) T. Borysiewicz

Naczelnik Wydziału

ZAGUBIONE
I SKRADZONE DOKUMENTY

1. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Henschel” Nr rejestracyjny D. 16989 wydaną na nazwisko inż. Iwańczyk Lucjan — Wrzeszcz.

2. Unieważnia się skradzione dokumenty: zaświadczenie stałe, legitymację kolejową, legitymację Związku Zawodowego, karty żywnościowe za okres od stycznia do sierpnia 1947 r. na nazwisko Wróblewska Helena.

3. Unieważnia się skradzione prawo jazdy III klasy wydane na nazwisko Ligenza Antoni — Gdańsk.

4. Unieważnia się skradziony dowód osobisty na nazwisko Domaszewska Aleksandra, zamieszkała w Sopocie.

5. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową Nr H. 38427 wydaną przez Wojewódzką Komendę Milicji Obywatelskiej na nazwisko Borkowski Wacław Gdańsk-Siedlice.

6. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą, metrykę urodzenia i odcinek zameldowania na nazwisko Kuklińska Helena zamieszkała w Sopocie.

7. Unieważnia się zagubioną kartę RKU i tymczasowe zaświadczenie tożsamości na nazwisko Siara Tadeusz — Letniewo.

8. Unieważnia się skradzioną książkę inwalidzką Obwodowego Urzędu Inwalidzkiego w Łodzi na nazwisko Dołzonka Jan — Bonzacka Wola.

9. Unieważnia się zagubioną legitymację Nr 91/K wystawioną przez Wojewódzką Komendę Milicji Obywatelskiej Gdańsk na nazwisko Kossakowska Wanda — Sopot.

10. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe, odcinek zameldowania i dowód osobisty na nazwisko Plotkówna Gertruda — Sopot.

11. Unieważnia się zagubione prawo jazdy II klasy wydane na nazwisko Tchórz Aleksander — Gdańsk.

12. Unieważnia się zagubione stałe zaświadczenie tożsamości i zaświadczenie pracy z PKP na nazwisko Cyperski Wiktor — Gdańsk.

13. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe i odcinek zameldowania na nazwisko Palińska Stanisława — Sopot.

14. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Magdalena Kurowska — Gdańsk, Biskupia 34.

15. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe oraz książeczkę wojskową — Jakub i Anna Schwirc.

16. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe, legitymację Stoczni i PPR Helman Józef — Gdańsk, Pohulanka.

17. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe Nr 6515 — Franciszek Piotrkowski — Starogard.

18. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 1/VII na nazwisko Hewelt Juliusz — Borucino.

19. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Cecylia Zmurówna — Pinczyn, pow. Starogard.

20. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe rehabilitacji, odcinek zameldowania i metrykę ślubu — Padok Jan — Gdańsk.

21. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości i odcinek zameldowania na nazwisko Leon Sałatkowski — Wrzeszcz.

22. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty Gray Maria — Oliwa.

23. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe wydane przez Zarząd Miejski Tczew i prawo jazdy na pojazdy mechaniczne wydane przez Szkołę Mechaniczną w Sopocie na nazwisko Józef Kliczewski — Gdańsk.

24. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe — Drogosch Jan — Gdańsk.

25. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu marki „Hanomag” Nr rejestracyjny B-17098, Nr silnika 105470, Nr podwozia 105037 wydaną na nazwisko Szymański Jan — Lębork.

26. Unieważnia się tymczasowe zaświadczenie obywatelstwa, zaświadczenie tożsamości, legitymację Zw. Zawodowego, legitymację PPS, karty żywnościowe I kat. od stycznia do sierpnia na nazwisko Kleina Anna — Gdańsk, ul. Przyokopowa 3—3.

27. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, prawo jazdy II klasy i zaświadczenie Obrony Wybrzeża z 1939 roku wydane na nazwisko Calus — Gdynia.

28. Unieważnia się zagubione prawo jazdy Nr 981 na prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych, wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Sopocie w roku 1945 na nazwisko Mauer Augustyn, zamieszkały w Szczecinie, ul. Buczka 25.

29. Unieważnia się skradzioną kennkartę, legitymację służbową Nr 36934 wydaną przez „Społem” w Gdyni dowód rejestracji RKU — Gdynia, przepustkę portową wydaną przez Kapitanat Portu w Gdyni, legitymację Związku Zawodowego Spółdzielni w Gdyni, tymczasową legitymację PPS okręg śródmieście, odcinek zameldowania na nazwisko Bauerfend Henryk, zamieszkały Gdynia, ul. 3-go Maja 27.

30. Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną i książkę kontroli jazdy samochodu osobowego „Wanderer” Nr rej. B. 16157, Nr silnika 55675, Nr podw. 55686 stanowiącą własność Państwowego Monopolu Zapalczanego, przydział macierzysty Fabryka Zapalek w Gdańsku.

31. Unieważnia się dowód tożsamości konia Nr 5242 wydany przez Starostwo Pow. w Starogardzie na nazwisko Jan Zieliński — Borzechowo.

32. Unieważnia się zaświadczenie stałe na nazwisko Maria Kolaskowa, Zelgoszcz, pow. Starogard.

33. Unieważnia się skradzioną kennkartę wydaną w roku 1943 w Warszawie na nazwisko Kozłowska Ratney Bronisława, zam. w Sopocie.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego — Urząd Wojewódzki Gdańsk, Wydział Ogólny, Gdańsk, ul. Okopowa 5, pokój Nr 27, telefon 419-41 wewn. 267; zgłoszenia zaś na prenumeratę — Administracja tegoż Dziennika — Wydział Budżetowo-Gospodarczy, pokój Nr 114, telefon 419-41 wewn. 312.

Cena ogłoszeń: zł 15,— za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45,— za 1 mm szpalty, zł 5000 cała strona, zł 3000 pół strony, zł 2000 jedna czwarta strony. — Redakcja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej na prenumeratę w kwocie zł 90,— wzgl. należności za każdy poszczególny Dziennik zgodnie z ceną uwidocznioną na każdym egzemplarzu.

Redaguje Kolegium Redakcyjne.

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Nr 8 Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik” w Gdyni, ul. Mściwoja 7.